

Dosarul nr. 2ra-1228/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. Iu. Potînga)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. I. Secieru, V. Mihaila, Iu. Cotruță)

DECIZIE

9 decembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic
Nicolae Craiu

examinând recursurile declarate de către Vitalie Tanas, Ivan Știrbu și Societatea cu Răspundere Limitată „Știrbu Tur”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Vitalie Tanas împotriva lui Ivan Știrbu, Societatea cu Răspundere Limitată „Știrbu-Tur” cu privire la încasarea dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 16 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 3 mai 2018, Vitalie Tanas a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Ivan Știrbu, Societatea cu Răspundere Limitată „Știrbu-Tur” cu privire la încasarea dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 7 aprilie 2014 a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Știrbu-Tur” și Ivan Știrbu, prin care a solicitat restituirea în mod solidar de la Societatea cu Răspundere Limitată „Știrbu-Tur” și Ivan Știrbu a sumei de 10 000 de Euro, ce constituia suma împrumutată conform contractului de împrumut din 27 ianuarie 2013 și a sumei de 15 000 de Euro, ce constituia suma împrumutată lui Ivan Știrbu conform recipisei din 28 martie 2013 precum și restituirea cheltuielilor de judecată. Prin hotărârea irevocabilă din 5 aprilie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată înaintată de Vitalie Tanas împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Știrbu-Tur” și Ivan Știrbu cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

A menționat că ulterior, la data de 30 ianuarie 2018 prin dispoziția de încasare nr. 065-534/17, debitorul Ivan Știrbu a achitat integral datoria (conform recipisei din 28

martie 2013) în sumă de 15 000 de Euro, confirmat prin încheierea executorului judecătoresc de încetare a procedurii de executare din 30 ianuarie 2018.

A afirmat că la 1 martie 2018 prin dispoziția de încasare nr. 065-535/17, debitorii Ivan Știrbu și Societatea cu Răspundere Limitată „Știrbu-Tur” au achitat integral datoria (conform contractului de împrumut din 27 ianuarie 2013) în sumă de 10 000 de Euro, confirmat prin încheierea executorului judecătoresc de încetare a procedurii de executare din 1 martie 2018.

A adăugat că pe parcursul a câtorva ani de zile Vitalie Tanas nu a avut posibilitatea de a dispune și de a se folosi de banii acordăți prin contractul de împrumut din 27 ianuarie 2013 și recipisa din 28 martie 2013 și consideră că este îndreptățit de a solicita dobânzile de întârziere în temeiul art. 585, 619 Cod civil coroborat cu art. 871 alin. (1), 872 alin. (1), 873 Cod civil.

Reclamantul a specificat că dobânda de întârziere urmează a fi calculată pe o perioadă de 3 ani de zile anterioare acțiunii în judecată, din momentul achitării sumei datorate, adică: din data 4 mai 2015 până la data de 30 ianuarie 2018 (data achitării sumei de 15 000 de Euro) și din data 4 mai 2015 până la data de 1 martie 2018 (data achitării sumei de 10 000 de Euro).

A explicat că conform cursului valutar al BNM, la 4 mai 2015 rata de schimb valutar constituia: 1 Euro = 20,29 de lei, iar suma de 15 000 de Euro constituia echivalentul sumei de 304 350 de lei. Deci, dobânda de întârziere pentru perioada de 4 mai 2015 – 30 ianuarie 2018 a alcătuit suma bănească în mărime de 177 348,50 de lei anexând în acest sens calculul electronic. La 4 mai 2015, conform cursului valutar al BNM, rata de schimb valutar constituia: 1 euro = 20,29 de lei, iar suma de 10 000 de Euro constituia echivalentul a sumei de 202 900 de lei. Deci, dobânda de întârziere pentru perioada 4 mai 2015 – 1 martie 2018 alcătuit suma bănească în mărime de 120 817, 22 de lei anexând în acest sens calculul electronic.

Reclamantul a notat că la 18 aprilie 2018 a fost formulate somații către pârâții Ivan Știrbu și Societatea cu Răspundere Limitată „Știrbu-Tur”, prin care s-a solicitat achitarea dobânzilor de întârziere, dobândă formată din suma de 15 000 de Euro pentru perioada de 4 mai 2015 – 30 ianuarie 2018 și a dobânzii formată din suma de 10 000 de Euro, pentru perioada de 4 mai 2015 – 1 martie 2018. Faptul recepționării somațiilor de către pârâți este confirmat prin avizele de recepție nr. DS2005075080AS din 24 aprilie 2018, nr. DS2005075081AS din 24 aprilie 2018 și nr. DS2005075079AS din 24.04.2018.

În drept și-a întemeiat acțiunea în baza dispozițiilor art. 585, 619, 867-873 Cod civil, art. 5, 166-167 Cod de procedură civilă.

Vitalie Tanas a solicitat încasarea dobânzii de întârziere pentru perioada de 4 mai 2015–30 ianuarie 2018 calculată din contul lui Ivan Știrbu în mărime de 177 348 de lei și încasarea dobânzii de întârziere pe perioada de 4 mai 2015 – 30 ianuarie 2018 din contul lui Ivan Știrbu și Societății cu Răspundere Limitată „Știrbu-Tur” în sumă de 120 817 lei.

La 24 septembrie 2018, Ivan Știrbu și Societatea cu Răspundere Limitată „Știrbu Tur” a depus cerere, prin care au invocat excepția de tardivitate a cererii de chemare în judecată depusă de Vitalie Tanas, motivată de împrejurarea că reclamantul a omis

termenul de prescripție extinctivă de 3 ani prevăzut de art. 267 Cod civil și în conformitate cu art. 186¹ Cod de procedură civilă a solicitat respingerea acțiunii depuse de Vitalie Tanas ca fiind prescrisă.

Prin încheierea din 30 noiembrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani s-a respins excepția de tardivitate invocată de pârâții Ivan Știrbu și Societatea cu Răspundere Limitată „Știrbu Tur”, ca fiind neîntemeiată.

Prin hotărârea din 10 iunie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru a fost admisă integral acțiunea depusă de către Vitalie Tanas. S-a încasat din contul lui Ivan Știrbu dobânda de întârziere pe perioada de 4 mai 2015 – 30 ianuarie 2018 în mărime de 177 348 de lei. S-a încasat din contul lui Ivan Știrbu și Societății cu Răspundere Limitată „Știrbu-Tur” în beneficiul lui Vitalie Tanas dobânda de întârziere pe perioada de 4 mai 2015 – 30 ianuarie 2018 în mărime de 120 817 lei, și cheltuieli de judecată în sumă totală de 12 945 de lei.

Prin decizia din 16 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău a fost admisă cererea de apel depusă de avocatul Pavlov Natalia în interesele lui Ivan Știrbu și Societății cu Răspundere Limitată „Știrbu-Tur”, s-a casat hotărârea din 10 iunie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru și s-a emis o nouă hotărâre sub formă de încheiere prin care a fost încetat procesul intentat la cererea de chemare în judecată depusă de Vitalie Tanas împotriva lui Ivan Știrbu și Societății cu Răspundere Limitată „Știrbu-Tur” cu privire la încasarea dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată din motivul că cauza nu urmează a fi judecată în procedură civilă. S-a menținut încheierea din 30 noiembrie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, prin care a fost respinsă cererea privind excepția de tardivitate.

Prin încheierea din 16 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău a fost corectată eroarea materială strecurată în decizia din 16 iunie 2020, prin înlocuirea în partea introductivă și în dispozitivul deciziei sintagma „încheierea Judecătorei Chișinău, sediul Centru emisă la 30 noiembrie 2019” cu sintagma „încheierea Judecătorei Chișinău, sediul Centru emisă la 30 noiembrie 2018”.

La data de 22 iulie 2020, Vitalie Tanas, reprezentat de avocatul Vadim Marchitan a declarat recurs împotriva deciziei din 16 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea parțială a deciziei instanței de apel în partea încetării procesului cu remiterea cauzei în instanța de apel spre rejudecare.

În motivarea cererii de recurs a invocat că, consideră decizia contestată în partea încetării procesului civil ca fiind ilegală și neîntemeiată, adoptată cu interpretarea eronată a normelor de drept material și procesual.

A menționat că la caz au fost interpretate eronat prevederile art. 24 Cod de executare. Instanța de apel urma să încaseze dobânzile de întârziere pentru perioada 4 mai 2015 – 10 octombrie 2017 în baza art. 585, 619 Cod civil, astfel instanța de judecată nu a aplicat legea care trebuia aplicată.

A notat că respingerea capetelor de cerere privind încasarea dobânzilor de întârziere constituie o încălcare a art. 1 protocol 1 CEDO.

La 26 august 2020, Ivan Știrbu și Societatea cu Răspundere Limitată „Știrbu-Tur”, reprezentați de avocatul Natalia Pavlov au declarat recurs împotriva deciziei din 16 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea

parțială a deciziei instanței de apel în partea menținerii încheierii primei instanțe cu emiterea unei noi decizii prin care să se dispună casarea încheierii instanței de fond prin care a fost respinsă cererea privind excepția de tardivitate, iar, în rest să fie menținută decizia instanței de apel.

În motivarea cererii de recurs au indicat că consideră decizia instanței de apel în partea menținerii încheierii instanței de fond prin care a fost respinsă cererea privind excepția de tardivitate contradictorie, fapt ce contravine principiului legalității.

Au notat că sunt de acord cu decizia contestată precum că cauza nu urmează a fi judecată în procedură civilă, or intimații urmau să-și realizeze dreptul dat fie în procesul de încasare a sumei, fie ulterior la executorul judecătoresc.

Au specificat că instanța de apel a aplicat greșit și eronat normele de drept procesual, când a decis menținerea încheierii prin care a fost respinsă cererea privind excepția de tardivitate, în circumstanțele în care în fond instanța a ajuns la concluzia că în general cauza dată nu urmează a fi examinată în procedură civilă. Or, în situația în care instanța decide că o cauză nu urma a fi examinată în procedură civilă, orice alte acte de dispoziție judecătorești emise nu sunt legale și urmează a fi anulate.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Completul reține că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa participanților la proces la 7 iulie 2020 (f.d.159), însă careva date ce ar confirma recepționarea acesteia de către recurenți la actele cauzei lipsesc.

Prin urmare, recursurile din 22 iulie 2020, și respectiv din 26 august 2020 sunt declarate în termen.

Prin încheierea din 21 octombrie 2020 a Curții Supreme de Justiție, recursurile declarate de către Vitalie Tanas, Ivan Știrbu și Societatea cu Răspundere Limitată „Știrbu Tur” au fost considerate admisibile.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) Cod de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

Articolul 444 Cod de procedură civilă consemnează că, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Verificând decizia din 16 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău, în limitele controlului de legalitate, în raport cu criticele invocate în cererile de recurs, pe baza materialelor din dosar, în coroborare cu normele de drept aplicabile, Colegiul constată că la caz se impune necesitatea respingerii recursului declarat de către Ivan Știrbu și Societatea cu Răspundere Limitată „Știrbu Tur”, și admiterii recursului depus de Vitalie Tanas, cu casarea parțială a deciziei instanței de apel și trimiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, pentru motivele ce succed.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită cauza spre rejudecare în instanța de apel o singură dată dacă eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Din suportul probatoriu anexat la materialele cauzei se denotă cu certitudine că la 7 aprilie 2014, Vitalie Tanas a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Știrbu-Tur” și lui Ivan Știrbu, prin care a solicitat restituirea în mod solidar a sumei de 10 000 de Euro, ce constituie suma împrumutată conform contractului de împrumut din 27 ianuarie 2013 și a sumei de 15 000 de Euro, ce constituie suma împrumutată conform recipisei din 28 martie 2013 și restituirea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău din 3 iulie 2015 s-a admis acțiunea și s-a încasat în mod solidar de la Societatea cu Răspundere Limitată „Știrbu-Tur” și Ivan Știrbu în beneficiul lui Vitalie Tanas datoria în baza contractului de împrumut din 27 ianuarie 2013 în sumă de 10 000 de Euro, în valută națională la momentul executării hotărârii; datoria în baza contractului de împrumut din 28 martie 2013 în sumă de 15 000 de Euro, în valută națională la momentul executării hotărârii; cheltuielile de judecată sub forma taxei de stat în sumă de 2 000 de lei. S-a încasat în mod solidar de la Societatea cu Răspundere Limitată „Știrbu-Tur” și Ivan Știrbu în beneficiul statului suma de 4 524 de lei cu titlu de taxă de stat.

Prin decizia din 27 ianuarie 2016 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Știrbu-Tur” și Ivan Știrbu și s-a casat hotărârea din 03 iulie 2015 a Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău cu remiterea cauzei spre rejudecare în Judecătoria Râșcani, mun. Chișinău.

La data de 15 noiembrie 2016, reprezentantul lui Ivan Știrbu, avocatul Corneliu Chisilița a înaintat acțiune reconvențională împotriva lui Vitalie Tanas prin care a solicitat declararea nulității absolute a recipisei din 28 martie 2013 potrivit căreia Vitalie Tanas pretinde că Ivan Știrbu ar fi primit cu titlu de împrumut suma de 15 000 de Euro.

Prin hotărârea irevocabilă a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 5 aprilie 2017 s-a admis parțial cererea de chemare în judecată înaintată de Vitalie Tanas, s-a încasat în mod solidar de la Ivan Știrbu și Societatea cu Răspundere Limitată „Știrbu-Tur” în beneficiul lui Vitalie Tanas datoria în baza contractului de împrumut din 27 ianuarie 2013 în mărime de 10 000 de Euro, convertiți în valută națională la momentul executării hotărârii. S-a încasat de la Ivan Știrbu în beneficiul lui Vitalie Tanas datoria în baza contractului de împrumut din 28 martie 2013 în mărime de 15 000 de Euro, convertiți în valută națională la momentul executării hotărârii. S-a încasat în mod solidar de la Societatea cu Răspundere Limitată „Știrbu-Tur” și Ivan Știrbu în beneficiul lui Vitalie Tanas cheltuielile de judecată compuse din taxa de stat achitată la înaintarea acțiunii în mărime de 2 000 de lei și cheltuielile pentru asistență juridică în mărime de 3 000 de lei. S-a încasat în mod solidar de la Societatea cu Răspundere Limitată „Știrbu-Tur” și Ivan Știrbu în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 4 520 de lei. S-a încasat de la Ivan Știrbu în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 7 280 de lei. S-a respins ca fiind neîntemeiată acțiunea reconvențională înaintată de Ivan Știrbu.

Tot din materialele cauzei se atestă că la data de 8 decembrie 2017, creditorul urmăritor a depus spre executare documentul executoriu nr.2-747/17 din 5 aprilie 2017 emis de Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, iar prin încheierea din 8

decembrie 2017, executorul judecătoresc a dispus primirea spre executare a documentului executoriu.

La 30 ianuarie 2018, în contul executării documentului executoriu nr.2-747/17 din 5 aprilie 2017 a fost transferată suma de 15 000 de Euro cu titlu de datorie rezultată din contractul de împrumut din 28 martie 2013, fapt confirmat prin încheierea executorului judecătoresc de încetare a procedurii de executare nr.065-535/17 din 30 ianuarie 2018.

La data de 1 martie 2018, în contul executării documentului executoriu nr.2-747/17 din 5 aprilie 2017 a fost transferată suma de 10 000 de Euro, cu titlu de datorie rezultată din contractul de împrumut din 27 ianuarie 2013, fapt confirmat prin încheierea executorului judecătoresc de încetare a procedurii de executare nr.065-535/17 din 1 martie 2018.

În rezultat, fiind executate definitiv documentele executorii la data de 30 ianuarie 2018 și 1 martie 2018.

În speță, Vitalie Tanas înaintând prezenta acțiune împotriva lui Ivan Știrbu și Societății cu Răspundere Limitată „Știrbu-Tur”, a solicitat încasarea dobânzii de întârziere pentru perioada de 4 mai 2015–30 ianuarie 2018 calculată din contul lui Ivan Știrbu în mărime de 177 348 de lei și încasarea dobânzii de întârziere pe perioada de 4 mai 2015 – 30 ianuarie 2018 din contul lui Ivan Știrbu și Societății cu Răspundere Limitată „Știrbu-Tur” în sumă de 120 817 lei.

Prima instanță, fiind investită cu judecarea prezentei cauze, a ajuns la concluzia temeiniciei integrale a acțiunii depusă de către Vitalie Tanas.

Judecând apelul declarat de către avocatul Pavlov Natalia în interesele lui Ivan Știrbu și Societății cu Răspundere Limitată „Știrbu-Tur”, instanța de apel l-a admis și a casat hotărârea din 10 iunie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a emis o nouă hotărâre sub formă de încheiere prin care a încetat procesul în cauză în temeiul art. 265 lit. a) Cod de procedură civilă. Totodată, a menținut încheierea din 30 noiembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, prin care a fost respinsă cererea privind excepția de tardivitate.

Pentru a decide astfel instanța de apel a reținut că instanța de judecată nu este pe deplin în drept de a-și extinde prerogativele după pronunțarea hotărârii, or, prin pronunțarea hotărârii aceasta se dezinvestește de judecarea cauzei, iar sarcina executării efective revine altui subiect – executorului judecătoresc

Instanța de recurs verificând temeinicia deciziei contestate cu recurs, constată că, contrar prevederilor art. 239 și 241 alin. (5) Cod de procedură civilă, concluziile instanței de apel sunt expuse într-o formă evazivă, incertă, neavând putere de convingere, fără a fi dată o apreciere cuvenită pretențiilor formulate în prezentul litigiu în raport cu materialul probator anexat la dosar, precum și normelor de drept relevante speței.

Astfel, la caz, este de principiu că, potrivit prevederilor art. 265 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească dispune încetarea procesului în cazul în care cauza nu urmează a fi judecată în procedură civilă.

În conformitate cu art. 22 alin. (1) lit. g) Cod de executare, executorul judecătoresc este în drept să calculeze dobânzi, penalități, alte sume rezultate din întârzierea executării unei obligații ce decurge dintr-un document executoriu.

În temeiul art. 24 alin.(1) Cod de executare, la cererea creditorului, executorul judecătoresc este în drept să calculeze și să încaseze dobânzile, penalitățile și alte sume rezultate din întârzierea executării, în funcție de rata inflației și în conformitate cu art. 619 din Codul civil. Cererea privind calcularea sumelor rezultate din întârzierea executării poate fi depusă doar executorului judecătoresc ce deține documentul executoriu prin care se stabilește obligația principală, până la stingerea acesteia. Sumele menționate se calculează de la data la care hotărârea judecătorească a devenit definitivă sau, în cazul celorlalte documente executorii, de la data la care creanța a devenit exigibilă (scadentă) și până la data plății efective a obligației cuprinse în orice document dintre acestea, în perioada de calcul fiind inclusă și durata suspendării procedurii de executare, în condițiile prevăzute de prezentul cod. Iar alineatul 2 al aceluiași articol prevede că încheierea executorului judecătoresc se emite, în condițiile alin.(1) al prezentului articol, doar la momentul încasării/executării sumei obligației principale. Încheierea respectivă este document executoriu și poate fi contestată în termen de 10 zile de la data emiterii. Încheierea respectivă este executorie după devenirea sa definitivă, numai dacă debitorul nu consimte expres asupra executării ei imediate. Competent pentru emiterea și executarea acestei încheieri este executorul judecătoresc care stabilește obligația principală.

În acest context se va menționa că instanța de apel a interpretat eronat prevederile legale enunțate mai sus, or, din sensul acestora rezultă că prerogativa de a calcula dobânzi de întârziere rezultate din întârzierea executării, după pronunțarea hotărârii, este de competența exclusivă a executorului judecătoresc.

Cu toate acestea însă instanța de apel nu a ținut cont de faptul că Vitalie Tanas a solicitat încasarea dobânzii de întârziere începând cu 4 mai 2015 (până la data emiterii hotărârii din 5 aprilie 2017 de încasare a datoriei).

Drept urmare, se constată că instanța de apel, fără a intra în esență și fără a supune aprecierii cuvenite pretențiile formulate în prezentul litigiu în raport cu prevederile legale sub imperiul cărora urmează a fi judecată prezenta cauză, s-a limitat într-un mod superficial doar la faptul că în speță procesul urmează a fi încetat, deoarece dreptul privind încasarea dobânzilor de întârziere, după pronunțarea hotărârii, trebuie să fie realizat la executorul judecătoresc care nemijlocit a executat hotărârea.

Din considerentele menționate supra și pornind de la faptul că eroarea admisă la judecarea cauzei în instanța ierarhic inferioară nu poate fi corectată de instanța de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de Vitalie Tanas și a casa parțial decizia instanței de apel în partea încetării procesului civil, cu trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel, în același complet de judecată.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să verifice cerințele prin prisma argumentelor și probelor atât a părții reclamante, cât și a părții pârâte, rezultând din

prevederile art. 130 alin. (1) Cod de procedură civilă, în contextul cărora instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege, ca în consecință soluția adoptată să fie certă și coerentă. Caracterul peremptoriu al concluziei instanței de judecată, urmează a fi stabilit în coraport cu argumentele părților, circumstanțele pricinii, probele administrate și normele de drept material aplicabile raportului litigios.

Cu referire la recursul declarat de către Ivan Știrbu și Societatea cu Răspundere Limitată „Știrbu Tur”, instanța de recurs îl va respinge, rezultând din următoarele circumstanțe.

Conform art. 267 alin.(1) Cod civil (în redacția în vigoare până la 1 martie 2019), termenul general în interiorul căruia persoana poate să-și apere, pe calea intentării unei acțiuni în instanță de judecată, dreptul încălcat este de 3 ani.

În temeiul art. 271 Cod civil (în redacția în vigoare până la 1 martie 2019), acțiunea privind apărarea dreptului încălcat se respinge în temeiul expirării termenului de prescripție extinctivă numai la cererea persoanei în a cărei favoare a curs prescripția, depusă până la încheierea dezbaterilor în fond. În apel sau în recurs, prescripția poate fi opusă de îndreptățit numai în cazul în care instanța se pronunță asupra fondului.

În conformitate cu art. 272 alin. (1) Cod civil (în redacția în vigoare până la 1 martie 2019), termenul de prescripție extinctivă începe să curgă de la data nașterii dreptului la acțiune. Dreptul la acțiune se naște la data când persoana a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului.

Din actele cauzei rezultă că la 24 septembrie 2018, Ivan Știrbu și Societatea cu Răspundere Limitată „Știrbu-Tur” au depus cerere prin care au invocat excepția de tardivitate a cererii de chemare în judecată depusă de Vitalie Tanas, motivată de împrejurarea că reclamantul a omis termenul de prescripție extinctivă de 3 ani prevăzut de art. 267 Cod civil și în conformitate cu art. 186¹ Cod de procedură civilă a solicitat respingerea acțiunii depuse de Vitalie Tanas ca fiind prescrisă.

Prin încheierea din 30 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani a fost respinsă ca fiind neîntemeiată cererea privind excepția de tardivitate invocată de Ivan Știrbu și Societatea cu Răspundere Limitată „Știrbu-Tur”.

Instanța de recurs conchide ca fiind justă soluția instanțelor ierarhic inferioare privind respingerea excepției de tardivitate, or, în speță întemeiat a fost concluzionat că dreptul la acțiune în temeiul art. 271 alin.(1) Cod civil, începe să curgă de la data de 30 ianuarie 2015 pentru dobânzile de întârziere calculate pentru datoria de 15 000 de Euro și de la data 1 martie 2015 pentru dobânzile de întârziere calculate pentru datoria de 10 000 de Euro, date de la care se calculează dobânzile de întârziere pentru sumele bănești neexecutate până la data executării definitive a hotărârii judecătorești – 30 ianuarie 2018 și respectiv – 1 martie 2018.

Drept urmare, având în vedere faptul că decizia instanței de apel în partea menținerii încheierii prin care a fost respinsă cererea privind excepția de tardivitate, este întemeiată și legală, iar temeiurile invocate de către recurenții Ivan Știrbu și

Societatea cu Răspundere Limitată „Știrbu Tur” sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și a menține în parte decizia instanței de apel.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către Ivan Știrbu și Societatea cu Răspundere Limitată „Știrbu Tur”.

Se admite recursul declarat de către Vitalie Tanas.

Se casează parțial decizia din 16 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Vitalie Tanas împotriva lui Ivan Știrbu, Societatea cu Răspundere Limitată „Știrbu-Tur” cu privire la încasarea dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată, în partea încetării procesului civil, cu trimiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în același complet de judecată.

În rest, decizia din 16 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău, se menține.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic

Nicolae Craiu